

at man da ganske maa forlade den Bei, man hidtil er gaaet ved Besættelsen af geistlige Embeder, nemlig Ancienniteten, eller at de Ansøgende komme i Betragtning efter deres Charakter og den Alder, hvori de ere bleve Candidater. Det forekommer mig, at det ikke er uvigtigt at tage disse Forhold i Betragtning ved Behandlingen af denne Sag, og jeg skal ved denne Leilighed erkjende, at en Tanke, der blev udtalt af det ærede Medlem for Christed Amts Abo Balskreds (Sjælland) ved en anden Sags Behandling, nemlig at man maatte tage alle vore Lønningsforhold under samlet Overveielse, var af en meget stor Betydning. Jeg antager, at Nødvendigheden maa føre til, at vi tage alle Lønningsforholdene under grundig Overveielse, og derunder ville da ogsaa Besættelsesforholdene komme for.

Jeg skal endnu gjøre en anden Bemærkning, som jeg heller ikke antager vil være uvigtig ved denne Sags Behandling. Der er fremkommet enkelte Ytringer, som gaae ud paa, at der skulde kunne indvindes Noget for Statskassen ved denne Lov; men jeg troer, at jeg, rigtignok efter et temmelig løseligt Skjøn, tør forudsige, at man ad denne Bei neppe vil vinde Noget for Statskassen. Hvis man tillige gaaer den Bei, som flere af de ærede Talere have omtalt — det lyder saa overordentlig smukt, og jeg kan tiltræde det, naar det bliver sagt i sin Almindelighed — at man ved et Pennestrøg vil flette Offer og Accidenter, hvilke høre til de ældre Midler, hvorved man nu lønner denne Klasse Embedsmænd, vil man paa en ganske anden Maade komme til at gribe i Kommen for at lønne dem. Jeg troer, at hvad man paa denne Maade har faaet ind som Bidrag til Præstelønningen, vil blive meget nødvendigt, hvis vi skulde gaae den Bei, her er foreslaaet. — Uagtet de Bemærkninger, jeg her har fremført, forekomme mig at være af en ikke ringe Betydning, naar man skal overveie, hvad man vil gaae ind paa i denne Sag, ere de dog alligevel ikke anderledes, end at jeg vilde kunne slutte mig til Lovforslaget, hvis der var det ringeste Haab om at faae det vedtaget; thi der er Uregelmæssigheder i alle Forhold, og de Farer, som vilde fremkomme ved dets Vedtagelse, selv maatte i uforandret Stillelse, vilde

ikke være meget større end de Ulemper, der findes ved den nuværende Tilstand, medens der vilde vindes det særdeles Gode, at et længe næret Onske i Folket vilde gaae i Opfyldelse. Jeg vil derfor slutte, som jeg begyndte, med at takke dem, som have sat denne Sag i Bevægelse, og jeg vil i alt Fald haabe, at dette vil blive et Bidrag til at bringe til almindelig Bevidsthed, hvor vigtigt det er at komme ind paa en rigtig, vel overveiet Betragtning af samtlige vore Lønningsforhold. — Da jeg saa ofte bliver omtalt som den, der skulde have stillet mig i et mindre velvilligt Forhold til Embedsstanden, vil jeg ved denne Leilighed sige, at jeg har en ligesaa stor Interesse for, at Embedsmændene komme i det rette Forhold til Befolkningen, som jeg fra Befolkningens Standpunkt har for, at vi maae være frie for uberegtigede Indgreb fra Embedsmyndighedens Side. Jeg nærer accurat den samme Interesse for, at Embedsmanden som den rette Hæder af, hvad der tilkommer Staten og dens Tilfyn, hvilket ogsaa er fastsat i Grundloven, skal faae sin rette Betydning, som jeg nærer for Befolkningens Ret, men det er netop, for at der skal være det rette Begrebsforhold mellem begge Parter, at jeg paa det Allerindvænbigste driver paa, at der saavel fra Rigsdagens som fra Ministeriets Side maa blive gaaet nogle ind paa, hvorledes de rette Lønningsforhold kunne komme tilstede. — Da jeg har Ordet, sthder jeg endnu een Bemærkning. Der er ved denne Sags Behandling talt om, hvorvidt der ikke burde tages Hensyn til de Embeder, ved hvilke der er Mere at bestille end ved andre, saaledes at Lønnen maatte rette sig der-efter. Der er mange Bemærkninger, som jeg i den Anledning kunde have at gjøre, medens jeg dog i Betragtning af Tidens Korthed maa tilbageholde dem, men der er een Ytring i denne Retning, som jeg troer at burde fremkomme med, nemlig den, at, kommer man ind paa det rette Forhold i Lønningsvæsenet, bør der tages og vil der blive taget et billigt Hensyn til, at der, hvor der er mere Arbeide end et andet Sted, maa gives mere Løn. Uagtet dette ikke strengt hører ind under denne Sags Behandling, maa jeg dog bemærke, at de ærede Herrer vistnok godt føle, at der er